

54 NĂM TƯỞNG NIỆM TẾT MẬU THÂN TANG THƯƠNG CÙNG NỖI ĐAU DÂN TỘC (1968-2022) Võ Đại Tôn

Vết thương vẫn còn đẫm máu
Hơn nửa thế kỷ trôi qua.
Lịch sử hằn sâu – đau thể xóa nhòa
Cơn ác mộng bật run hồn Tổ Quốc.
Lời van xin chìm tan trong biển khóc
Bàn tay nào tìm với khoảng trời cao ?

Mẹ ôm con, nghẹn tiếng thét gào
Lưng quần quai dưới mồ chôn tập thể.
Con ngỡ ngác, máu trào chung mắt lệ
Cuộc xéng nào đập nát tuổi thơ ngây ?

Cha bị còng tay – khi lang sói từng bầy
Đang đập ngã ngàn thân người xuống hố.
Tình đồng loại vùi chôn không nắm mộ
Giữa reo hò : “*Vì Bác-Đảng muôn năm !*”.

Thầy giáo, học trò, co quắp ôm nằm
Chung đày vức, tiếng kêu Trời nghẹn thờ.
Chẳng hiểu vì sao – khi Tết về hoa nở
Lại tan đời, ngày hưu chiến chưa qua ?.
Loa tuyên truyền lời xảo quyết gian ngoa
“Đi tảo mộ” – bắt đào chung hố chét !

Lòng đất thâm u còn in dấu vết
Máu cần khô ghi kiếp nạn oan dân.
Giòng giống Tiên Long, sao Quỷ Đỏ - Hung Thần
Gây Ác Sử, giết toàn dân vô tội !?
Núi Ngự Bình, dòng Sông Hương nghẽn lối
Trời oan khiên thêm đổ máu sao vàng.

54 năm còn vọng tiếng khóc than
Hồn Tổ Quốc lại choàng thêm tang trắng.
Trại tù lao nơi rừng sâu hoang vắng
Từ Cổng Trời thêm vùi xác phương Nam.
“Cải tạo” ai ? – đầy sát khí tù giam
Chung nòi giống – sao hơn thù truyền kiếp ?.
Tiếng Dân Oan vọng kinh hoàng khủng khiếp
Mong làm Người – chẳng được sống yên thân !
Lời Đấu Tranh vì Lẽ Sống Toàn Dân

Sao đày đọa thân tàn trong ngục tối ?
Biển Đất dần vơi, tiêu vong Nguồn Cội
Trời Quê Hương loang máu lệ đêm ngày.
Hãy vùng lên – đòi Quyền Sống hôm nay
Cùng dựng lại Sinh Phong hồn Tổ Quốc.

Dù hy sinh, xin lót đường Dân Tộc
Để không còn tang trắng phủ non sông.
Một bàn tay, hơi thở, góp chung lòng
Hoa Nhân Bản lại chen vàng lúa mới.

Trời VIỆT NAM rồi sáng cao vời vợi
Đến muôn đời chói rạng một phương Đông !

Võ Đại Tôn